

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiuni.

Bánffy se explică!

(Ș.) Răspunsul ce l-a dat ministrul-president Bánffy deputatului Jagici, când cu interpelația în chestiunea convocării congresului național sârbesc, a făcut cea mai rea impresiune asupra Sârbilor. Toți sunt indignați de pedecile ce li-se pun în continuu din partea guvernului unguresc, și mai ales din partea prim-ministrului actual Bánffy, care acum a eșit pe față cu declararea că e dușman al autonomiei bisericești, după care Sârbii așteaptă de treizeci de ani.

Cum se știe, Bánffy a spus-o în dietă, că Sârbilor nu le poate da autonomie bisericească cum e cea a Românilor, pentru-că dînsul și aceasta o ține de „mare greșală politică”, pe care nu voeste să o comită și a doua-ora, numai de dragul egalității în biserică.

Nu a spus-o însă Bánffy în dietă, ca de ce anume e „greșală politică” autonomia dată bisericii gr.-ort. române înainte cu treizeci de ani, și de aceea vine să se explice acum, prin comunicate oficiale.

„Pol. Corr.” din Viena, publică de pildă referitor la tema aceasta următorul comunicat, primit sigur dela ministrul-president Bánffy:

„Statutul organic (al Românilor. Red. Trib.) are o basă prea radicală, astfel, că inteligența nu are nici o influență asupra cercurilor bisericești și se zădărnicește ori-ce hotărâre referitoare la școale. Aceasta împiedică mai simțitor nisvințele culturale ale Românilor din Ungaria. Și chiar din acest motiv, nu se poate permite ca autonomia dezvoltată în biserică română să fie imitată. Nu în interesul statului, ci în interesul dezvoltării spirituale și morale a naționalității sârbești se cere dar ca autonomia să fie astfel, ca ea să pună cel mai mare pond pe scopuri culturale ear nu pe agitațiuni politice.”

Din aceste puține șire înțelegem, „greșala politică” a guvernului prim unguresc, care a dat Românilor autonomie bisericească. Greșala zace în aceea, că s'a luat din mână inteligenței „influența asupra cercurilor bisericești”. Sub inteligență trebuie să știm, că Bánffy înțelege înaltul cler, episcopatul. Bánffy și-a făcut adecă socoteala astfel: de n'ar avea Români autonomie bisericească, conducerea bisericilor și a școalelor ar zăcea în mâinile episcopilor. Episcopii dela mine depind, eu ti fac, eu ti trimit la primblare când încep să-mi facă miserie, prin

urmare ar trebui să facă și ei tot ce cer eu dela dînsii. Eu a-și cere, pe baza programului „cultural” al colegului Wlassics, să pună „cel mai mare pond pe scopuri culturale”, cari natural nu pot să fie decât numai maghiare, ear ei ar trebui să se plece, și eată că pe calea aceasta am face progrese enorme pe terenul maghiarizării mai bine zis al asimilării. Cu afurisita de autonomie însă nu merge treaba, pentru-că toți episcopii îmi zic: nu putem face nimica, căci „nu avem nici o influență asupra cercurilor bisericești.”

Eată dar' de ce zice Bánffy că „se zădărnicește ori-ce hotărâre referitoare la școale”. Adecă se zădărnicesc hotărârile de maghiarizare.

Și eată de ce Bánffy nu voeste se estindă această posibilitate de zădărnici și asupra bisericii sârbești!

Guvernul maghiar își zice așa: dacă din „greșala politică” a antecesorilor nu pot maghiariza școalele românești pentru-că mă împiedic în autonomia lor: voi maghiariza cel puțin cele sârbești, căci Sârbilor nu le dau autonomie! Nu fac și eu greșală, ci fac spor pe terenul „cultural”!

Curată socoteală și bună socoteală pentru Bánffy și pentru guvernul unguresc; numai cât are un cusur socoteala aceasta.

Biserica gr.-ort. sârbească își are deja autonomia ei, garantată în lege, și Sârbii nu cer nici un favor și nici o grație dela baronul Bánffy, ci cer simplu respectarea acestei autonomii; cer un lucru, pe care un guvern cinstit dator este să-l acorde.

Sârbii voesc să-și compună un „statut organic”, o lege de organizare internă pe baza autonomiei, pe care o au de multă vreme. Statutul acesta ei tot dreptul au să-și-l compună, și pentru a-și-l pute compune, cer ei dela Bánffy să nu pună pedici acestei intențiuni ale lor și să nu li-o zădărnicească prin continua amănare a întrunirii congresului lor bisericesc. Baronul Bánffy poate să zădărnicească, cât va fi la putere, realizarea acestei dorințe a Sârbilor; dar nu o poate nimici, căci Bánffy nu le poate impune Sârbilor cu forța un statut care lor nu le convine și care „nu e cel puțin ca statutul Românilor”.

În cazul cel mai rău, Sârbii vor mai aștepta cu „statutul”; dar un statut dictat de Bánffy ei nu vor primi. Și au tot dreptul să nu-l primească.

De aceea, a fost păcat de „strașnică” vorbire a lui Bánffy rostită în dietă — vorbire altcum la care mulți

alții vor fi lucrat, și păcat a fost și de explicările ce Bánffy le dă acum. Căci cu ele nu dovedește alta decât — *sărăcia spirituală*, de care pătimește prim-ministrul actual unguresc.

Sibiu, 13 Aprilie n.

Apostatul — în sinod Ni-se anunță din Oradea-mare, că apostatul Goldiș, vicar episcopesc gr. or. acolo și deputat „liberal” a fost ales deputat la sinodul eparchial din Arad. Alegerea s'a făcut cu votare secretă și Goldiș a întrunit din 31 voturi o majoritate de 3 voturi! Cu toate acestea e ales, spre indignarea oamenilor de bine, cari țin la vaza bisericii lor și la ordinea ce ar trebui să domnească în biserică.

Noi așteptăm să vedem, cum va fi judecată această alegere de însuși sinodul.

Nu hesităm a o spune, că sinodul ar trebui, să nu verifice pe deputatul — „apostat”.

Apostasia consumată, ce a comis vicarul Goldiș, credem a nu mai trebui dovedită, Știm, că în ultimul consistor metropolitan s'au luat măsuri, ca Goldiș să fie tras la cercetare din partea forului său competent, deși nu știm ce se va fi făcut în acest scop.

Știm și aceea că alegerea lui Goldiș, pentru congresul național bisericesc, a fost atacată de votul separat a doi preoți. — După toate acestea credem, a nu mai pute fi îndoială, că sinodul din Arad trebuie să se ocupe special cu alegerea acestui om, și dacă el și-a uitat de sine, de neamul și de biserică sa, sinodul să-l dovedească, că nu-și uită datoria ce i-se impune în interesul bisericii și a vazei sale propriu.

O se vedem.

Crisa în România. *Gazeta Macedoniei* vorbind despre crisa ministerială din România scrie următoarele:

„Suveranul României a însărcinat cu formarea Ministerului pe dl Dimitrie Sturdza. Știm că n'avem dreptul să ne amestecăm în politica internă a acestei țări; nu credem însă că va fi cineva, care să ne obracească de a spune, că vestea venirii dlui Sturdza în capul guvernului român ne-a sădărit inima de durere, fără să ne despozeze de reușita cauzei sfinte ce apărăm.”

Notăm, că până în momentul de față nu avem nici o știre despre compunerea noului cabinet român.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Degenerescența.

Cauzele și Efectele sale.

Degenerăm! Nu se mai aude decât tipătul acesta. Combes, micul paricid dela Plaistow: un degenerat! Decoux, autorul și victima tot odată a atentatului dela Aniche: un degenerat! Deputații sibiatori, guralivi și neputincioși: degenerați! Omenimea, întreaga omenime civilisată, este pe cale de a degenera...

„Da”, strigă doctorul Damm, după Lombroso și Nordau, „da, rasele noastre europene sînt pe cale de a degenera, cum au degenerat mai de mult Asirienii, Babilonienii, Fenicienii și Grecii. Perioada ascendentă a evoluției noastre este sfîrșită; ear acum decădem, și din an în an; se scoboară nivelul valorii noastre corporale, intelectuale și morale. Negreșit o maladie nouă a năvălit asupra lumii, o maladie care atinge și seacă toate izvoarele vieții și al căreia leac până acum e necunoscut.”

Și această maladie e degenerescența! „Slăbiciunea corpului și a caracterului”, zice Jean Grave, „este în plină creștere și alianța unui spirit liber, independent cu un corp sănătos și robust devine din ce mai rară.”

„Nici odată specia umană n'a fost mai debilă și mai feroce; nici odată josnicia, egoismul și brutalitatea, în ciuda progresului și

binefacerilor educației, n'a dominat atât de mult conduita omului”, adaugă de Wyzeva.

Toți sînt de acord: nebulul, criminalul și anarhistul, — pentru a nu vorbi de cât de aceste trei categorii, — sînt degenerați.

Dar' cărei cauze trebuie să atribuim înflorirea, în stîl societăților zise civilisate, a acestor tipuri de degenerați: nebulul și criminalul?

Letourneau nu hesită: *atavismul*. Fie! Descindem din strămoși grosolani, sîlbatici, — și noi știm că actele calificate astăzi de criminale erau considerate odată ca perfect licite.

Dar' atavismul nu explică totul. Trebuie să mai fie și o altă cauză pentru-ca așa... de-odată, individul din acest sfîrșit de veac să se asemeze străbunului preistoric din peștere. Această cauză este educația, mediul social, modul forțat de existență, creat omului de către societate.

Ilustrul Quetelet a afirmat de multă vreme, că societatea pregătește crimele; va mai trebui însă timp pentru a se admite cum că într'adevăr societatea este o fabrică de nebuni și de asasini. Și cu toate acestea, privind mai de aproape și fără *parti pris*...

E evident că degeneratul — nebulul și asasinul, — este un produs al miseriei, alcoolismului, surmenajului, militarismului și sifilisului.

Mens sana in corpore sano, zice proverbul latin; or, câți copii, câți muncitori mănâncă și beau cât le e poftă?

Întrebați pe medici, pe statisticieni, pe sociologi: ei vor fi unanimi a vă răspunde că cei mai mulți nu-și pot procura decât o hrană nefindestulătoare și neîntăritoare.

Adaugați lipsa de igienă: case rău iluminate și umede, locuința prea strîmtă. — Și nu trebuie să ne ducem departe pentru a vedea aceasta: în fiecare sat, în fiecare oraș.

* * *

Să trecem la alcoolism.

Pe când, pentru a vindeca o bubă, se cere permisiunea Facultății, intoxicarea zilnică la ori-ce oră, în toate cărciumele, e permisă de plin drept. Și guvernânții de pretutindenea ce fac? Percep taxe asupra alcoolului! Unii merg până a spune, că adevărații autori responsabili de crimele comise de către degenerați condamnați a sfârși prin *delirium tremens*, sînt tocmai ei, guvernânții.

Adevărul e că una din sursele cele mai sigure de venit ale statelor consistă în taxele ce le impune pe consumația acestei grozave otrăvi.

Sînt țări în care patima alcoolului a luat dimensiuni îngrijitoare, așa încât, cu tot interesul statului de a percepe taxe de consumație asupra beuturilor spirtoase, guvernânții se gîndesc deja la măsuri de înfrînare. Pe unele locuri chiar s'au luat măsuri, precum în Elveția, în Svedo Norvegia, Anglia, etc. — unde statul a înființat monopolul alcoolului, mai mult sau mai puțin puțin și dînd rezultate mai mult sau mai puțin apreciable. —

Fiume se apără. Guvernul maghiar, cuprins de dorul nebul de a maghiariza chiar și petrele, a cerut dela *Fiuman* să facă loc limbei ungurești în afaceri de judecată, lăsând în voia părților a se folosi ele înaintea judecătoriei de limba italiană ori de limba statului. În contra acestei dorințe ridicule a protestat consiliul comunal din Fiume în ultima sa adunare, primind cu unanimitate și între vii aplauze propunerea membrului Dr. *Vio Francisco*, în care se cere dela ministrul maghiar de justiție *respectarea și garantarea exclusivității limbei italiene la toate judecătorile din Fiume*.

Foarte bine!

Cuota. Prim-ministrul Bánffy și ministrul de finanțe *Ludács* au umblat zilele trecute la Viena, unde au început tractări nouă cu colegii lor din Austria, referitor la „cuota”. *Magyarország*, are știre că azi chestiunea „cuotei” stă astfel: guvernul unguresc promite 34.4 procente; guvernul austriac cere 36 procente; comisiunea austriacă emisă pentru satorirea cuotei cere 46 procente, ear cea maghiară nu dă *nimic*!

Cum se vede, înțelegerea e într'adevăr perfectă!

Acușățiuni maghiare.

— Articol din „Liga Română”. —

E cunoscută supărarea Ungurilor, că lupta Românilor din Transilvania a găsit oare-care răsădit și sprigin la noi în țeară. Nu-i vorbă, este o veche tactică ungurescă de a interveni raporturi firești și de a răspândi d. p. legenda, că dacă Românii de sub coroana sf. Stefan „agitează” în contra guvernului și a integrității statului maghiar, cauza e că noi, cei din România, i-am excita și incurajat în atitudinea lor. Căci firește, poporul român de peste munți e blând și răbdăru, el plătește cu creștinăscă resignare toate birurile statului unguresc, și e foarte „mulțumit” cu obla-duirea gendarmilor, care îi impune, în locul limbei sale naționale, o altă limbă străină de el.

În ori-ce cas, „cetățenii ungurești cu buze românești”, cum numesc Maghiarii pe Românii de sub stăpînirea lor, nici nu s'ar gîndi măcar la anumite revendicațiuni naționaliste, dacă nu am fi noi, vestitele „cercuri bucureștene”, care căutam să „ducem în rătăcire” pe frații noștri transcarpatini.

Ori-cum, alcoolismul rămîne ca o plagă îngrijitoare și ca o sursă statornică de degenerare.

Fără multă vorbă de prisos, lesne se poate înțelege că, *surmenajul* duce la degenerescență.

Munca intelectuală excesivă, precum și în general ori-ce muncă penibilă, duce înainte de vreme la malidii grozave; anemie, paralisia, fitisia.

Și ori-cine știe, că acești bolnavi dau în general naștere la copii cu creierul atrofiat, pervertit, cu corpul slăbănog și scrofulos, copii destinați a evolua între temniță și spital.

Exigențele vieții moderne, condițiunile grele de viață, ambițiunea onoră, nevoile altora, împing mulți la acest surmenaj intelectual dăunător pentru ei, pentru urmașii lor, pentru societate. Și deși tocmai această societate le impune direct ori indirect munca intelectuală excesivă, de consecințele căreia se plînge în urmă și pe care se crede autorizată a le reprimă, puținii se gîndesc de a schimba aceste condițiuni de viață și de a stîrpi astfel răul din rădăcină și mai puțin încă au voință de a lucra în consecință.

În marile țări, cari întrețin „pacea armată”, *militarismul* nu cedează într' un mic, ca flagel distrugător de rasă, celor pe care le-am enumerat până aci.

Nu este o adevărată selecțiune pe dos, după-cum observă foarte bine Jean Grave în

Așa raționează Ungurii în parlamentul lor, în ziarele lor și în cele străine ce sînt la discrețiunea lor.

Cu alte cuvinte, ei cantă a se degaja de răspunderea agitațiunilor naționaliste, învinuindu-ne pe noi și făcându-ne pe noi răspunzători de manifestațiunile nemulțumirii poporului român.

Neapărat, că oameni cu judecată proprie vîd cât de colu, că acest raționament este o simplă și ordinară apucătură de politicieni de rînd.

Dacă cele trei milioane și jumătate de Români din statul maghiar s'ar simți într'adevăr mulțumiți cu situațiunea națională ce li-s'a creat, cum am pute noi, cei din depărtare, să le infiltrăm sentimente de nemulțumire față cu instituțiunile acelu stat?

Trebuie să fie cineva de o naivitate fără seamă ca să creadă, că mișcările și curentele politice din mijlocul unui popor pot fi puse la cale în mod artificial, și mai ales că ele pot fi provocate și conduse de cetățenii unui stat vecin.

Ca pretutindenea și în toate timpurile, așa și în Transilvania atitudinea poporului român, mișcările sale politice, sînt pur și simplu rezultante firești ale raporturilor etnice, istorice și politice din statul ungar.

Și dovada că așa este, o găsim în faptul, că mișcarea Cehilor d. p. nu are de unde să fie „provocată”, „din afară”, pentru-că în preajma Boemiei nu mai există un alt popor ceh, un stat ceh, liber și neatinat.

Tot așa nimănui nu i-a trîsnit prin gînd a face pentru lupta Croaților, a Slovenilor ș. a. răspunzători pe cetățenii unui stat străin.

Un asemenea clișeu rămăsese a fi iscodit de Unguri, cari în nemăsura lor insolentă ar voi să producă în anumite sfere politice impresiunea, că nu din a lor pricină se agit România, ci numai eac'asa, pentru-că sînt instigați de noi.

Nu le vine Ungurilor la socoteală să învinovătească pe *poporul* român, că ar fi cerînd înlăturarea actualului sistem de opresiune, din contră, ei mereu îl omoară cu laudele, că e blând și bun și că mai ales nu ar fi dînd ascultare „vorbilor înșelătoare” ale „miserabililor agitatori”.

Se vede, că trufășii noștri vecini își dau seamă de elementara forță a mișcării naționale a Românilor de peste munți și de aceea ar voi să ne ponegrească *pe noi*, ca astfel se poată isbuti a șterge reaua impresiune, ce continuă a se pro-

„*Société future*”, de a lua oamenii cei mai tari, mai sănătoși, pentru a-i condamna la celibat, putreziciunea prostituției? orașelor de garnisoană, la atrofia morală și intelectuală a cazarmelor?!

Pentru a înmulți armata, se aleg prin o riguroasă recrutare, toți oamenii sănătoși și robuști. Cu cât un tînr e mai viguros, mai sănător și mai normal constituit, cu atât mai multe șanse are de a uici cu puștile perfecționate!

Din contră, tinerii bolnavi, slăbănogi, atinși de vicii corporale sînt desprețuiți de selecțiunea militară; ei rămîn acasă în timp de război, se însoară și fac copii.

Ceea-ce e ciudat, nu este, că sîntem atinși de degenerescență, ci că existăm încă.

„Pentru ca clasa proletară”, — zice autorul *Societății viitoare* — „să fi putut rezista de sute de secole la toate cauze de slăbire și pentru ca să continue a produce oameni inteligenți, a trebuit să poseadă o forță de vitalitate cu totul incomparabilă”.

Am fost de un bun aluat, ori-ce s'ar zice.

* * *

Mulți vor striga: — Cum adecă? Când micul Cambes ucide pe mîsa, când Decoux încercă să asasineză cu un explosibil pe Vuillemin, etc, etc., avem noi vre-o parte de răspundere în aceste crime?

De bună seamă! — Cunoaștem argumentele ce ni-se vor pune înainte:

duce în străinătate despre pretinsa lor destoinicie politică.

La urma urmelor, nu am prea avea motive a ne preocupa prea mult de aceste acușări. Pentru-că, dacă într-adevăr poporul român din statul ungar este condus în lupta sa anti-maghiară după inspirațiile noastre, putem fi mândri de această a noastră covârșitoare înfruire firească asupra unei treimi a ferii ungurești...

Ear' când un stat a ajuns pe punctul, ca locuitorii unei treimi a teritorului său să aștepte și să primească în politica lor, cuvântul de ordin dintr-o țară străină, — atunci ce mai însemnează acel stat? Astfel, Ungurii voind să ne calomnieze, își dau ei însuși un brevet de incapacitate, dovedind pertinamente, că așa numitul stat maghiar nu este, în definitiv, decât o ficțiune.

Dar' nu este adevărat, că mișcarea naționalistă din Transilvania ar fi un rezultat al agitațiilor noastre. Din contră, nici până în ziua de astăzi noi Românii din regat nu ne-am preocupat de soarta fraților nostri de peste hotarele ungurești, dacă strigătele lor nu ar fi străbătut până în inimile noastre. Că noi nu am rămas muți și indiferenți? Dar' care suflet de om cu adevărat cult ne-ar fi aprobat, dacă tăceam și rămâneam nesimțitori? Trebuie să fim Maghiari, ca să presupui posibilă o asemenea împetriere a celor mai firești și mai legitime simțiri omenești.

Nu am tăcut, și nu vom tăcea, cât timp vocea celor nedreptățiți va pătrunde până la noi și ne va grăi despre tăgăda de dreptate și despre nesfârșitele prigoniri la care este supus poporul român transcarpatin.

Zi de zi sunt tirfii unii sau alții dintre Români la bara așa poreclitei justiții ungurești, și de acolo porniți în pușcării.

Și pentru-ce se făurește acest lanț de schinguire în jurul poporului român? De ce sunt condamnați și întemnițați zilnic cei mai buni fi ai acestui popor? De ce reduce stăpânirea ungurească rinduririle de familii românești la calicie și mizerie? De ce tați sunt asviriți în întunericul pușcărilor și familiile lor aruncate pe drumuri? Pentru-că acești oameni au curajul civic de a-și apăra naționalitatea; pentru-că, pătrunși de simțul demnității și de cea mai înaltă idealitate pentru binele comun, ei nu vor, ca poporul din care ei fac parte să mai fie încălcat și oprit în dezvoltarea sa politică și economică. Ei sunt prigoniiți, pentru-că sunt apostolii unei idei ce se împotrivesc uto-piilor de maghiarizare.

Și sbucimările fraților nostri se nu ne miște? Aspirațiile lor se nu ne încălezească? Trebuie să-ți poți reprezenta în gândul tău situația Românilor de peste munți în toate liniile ei mari și triste, ca să înțelegi enormitatea acestor pretențiuni ungurești. Ar trebui să fim un popor în plin proces de degenerescență socială, ca să stăm reci și impasibili, când știm, și pe fiecare zi ni se confirmă de către Unguri, că aproape o treime a neamului românesc este amenințată cu exterminarea națională.

Inima se bate cu putere și sângerează la or-ce suferință, — știm; sunteți gata să ajutați pe toți nenorociții, — cunoaștem. Dar ce vedeți și ce cunoașteți d-voastră din suferințele și nenorocirile lumii? Nimic, sau mai nimic.

Voiți un exemplu frapant?

Există în toate marile orașe din Germania, Anglia, Franța, Belgia societăți protectoare animalelor. Și din aceste societăți fac parte membri cu inima sensibilă, cari nu pot vedea că se lovește în stradă un cal ori un câine, fără a se dresa un proces-verbal, — membri, cari însă încasează cu cea mai mare seninătate de conștiință cupoanele acțiunilor lor dela minele de cărbuni.

Or, iată tabloul unui cal de mine, așa cum ni-l descrie André într-o broșură apărută de curând:

„La cap, la șolduri mai cu seamă, se văd totdeauna cicatrice lungi, produse de pietri ascuțiți. Gâtul, dacă coama n'a fost retezată în întregime sau în parte, prezintă una sau două cicatrice, arătând că a fost rănit de câteva ori. Adese-ori bietul animal are catareții simpli sau dubli, unul sau amândoi ochii crepați, în sfârșit câte-odată strabism. Buzele sunt mai totdeauna tumefiate. La umeri se văd urme numeroase de boalele acestei regiuni...”

Să mai adăugăm vr'un comentariu? Și ce să invocăm: inconsecvența, ignoranța sau ipocrisia?

Ar fi vremea să ne mai oprim la aparențe, dacă e vorba să stărim într-adevăr această degenerescență pe care toate spiritele

Ce rost am mai avea noi înșine în lume, când tulpina statului nostru, Românișmul din Transilvania, ar fi retezată? Acolo, în platoul ardelenesc s'a plămuit neamul românesc, de acolo a descălecat Radu Negru și Bogdan, întemeietorii celor două principate ce alcătuiesc astăzi România.

Dar presupunând chiar, că istoriografia maghiară ar fi având dreptate, și că Românii din Transilvania nu ar fi, în definitiv, decât coloniști emigrați acolo de aici, din țările române dela Dunăre, — Ungurii n'au nici un titlu de drept a ne reproșa interesul ce-l purtăm sorții poporului românesc din Transilvania, pentru-că comunitatea etnică-națională dintre noi și Românii de dincolo de munți e mai presus de hotarele politice actuale.

Ce suntem noi de vină, că într'un secol de generală deșteptare a naționalităților, Ungaria polinațională este amenințată cu o totală disoluțiune?

Fiecare stat are viitorul pe care și-l prepară, ear' dacă Maghiarii, stăpânitorii și exploataorii de zece-ori seculari ai naționalităților din Ungaria, prepară, conștiinței și inconștiinței, destrămarea statului lor, ei n'au nici un cuvânt de plic-tisi lumea cu desperațiunea lor, n'au nici un drept a face răspunzătoare pe alte state, și mai ales nu pe noi, de prăpastia de care ei se apropie.

Interesându-ne de Românii de peste munți și ridicând puternic glas de protestare în contra prigonirilor cărora ei sunt expuși, noi facem, indirect, și Maghiarilor un serviciu, pentru-că cerem intervenția cercurilor politice rezonabile spre a pune capăt delirului național-maghiar, care duce întreaga Ungarie la perire.

Prin urmare, Ungurii ar trebui să ne fie recunoscători, — și dacă fanatismul lor național îi orbește azi, suntem siguri, că odată urmașii lor vor înțelege, că „agitațiunile” noastre anti-maghiare de azi nu erau îndreptate, la urma urmelor, în contra maghiarismului, ci în contra fanatismului panmaghiar.

Răscala din Creta.

Încăierare la granița greco-turcă.

Nu se poate spune încă la sigur pentru-ce s'a întâmplat. Dar' s'a întâmplat, tocmai a doua zi după sărbătoarea națională dela 6 c., adică în 7 Aprilie, că trei bande de insurgenți greci, sau cum le zice telegrafal oficio de „neregulați” de pe granița tesalo-macedoneană au trecut dincolo de graniță, au reușit să pătrundă prin lanțul rărit al avantposturilor turcești și s'au încăierat cu două detașamente de trupe. Căuți toși compuneau aceste bande de „neregulați”, nu se știe pozitiv; deșele variază între 1000 și 3000. Cuce s'au ales, încă nu e constatat, căci știrile din isvor turcesc spun că „neregulații” au fost respinși, fiind făcuți prizonieri un ofițer și 21 soldați; pe când deșele din Atena afirmă, că pe partea Turcilor au fost mai mulți răniți și câțiva prinși.

Ca cel mai probabil scop al întreprinderii îndrăznețe se dă: dorința de a pătrunde în spatele armatei turcești și a răscala popu-

alese ale vescului o denunță. De câte-ori se comite o crimă, trebuie să zicem că ea e opera unui degenerat și că acest degenerat e produsul mizeriei, alcoolismului, lipsei de igienă, surmenajului sau militarismului.

Și societatea va fi culpabilă din moment ce un individ din specia noastră, odată-născut, nu va avea dreptul să trăiască, să se desvolute, în aceleași condițiuni ca ori-care alt individ de specia sa și din moment ce va mai fi profitabil indivizilor în genere de a lupta unii contra altora pentru a se exploata și aservi reciproc.

Când Solvay a zis că societatea va fi nevoită să se justifice sub pedeapsă de moarte, el se gândea poate mai puțin la moartea violentă decât la degenerescență.

„Trebuie să așteptăm totul dela niște reforme progresive și moderate”. Evident, lumea nu se schimbă de azi pe mâine. Dar' de atâtea vreme frasa aceasta se repetă fără a se face nimic, încât un glumeț a găsit cu cale să o traducă cu o altă frasă, care nu ni-se pare a fi mai puțin adevărată: „Când îți-i sete, toarnă apă într'un filtru și pe urmă lasă-o câteva zile ca să se filtreze în niște...”

Treaba ce o săvârșesc deocamdată în Europa adunările de tot felul, nu are decât un scop: a face să se pacienteze plebea ce reclamă, prin paleative; a perpetua starea de lucruri existentă; a înmulți degenerații.

Dar' a continua să „fabricăm” degenerați, nebuni și asasinii este a ne îndrăma la sigur, — recetiți istoria Atenei și a Romei, — spre cele mai grozave catastrofe.

lația de acolo, astfel ca armata să fie silită a se ocupa cu răscala, ear' armata grecească concentrată la Larissa de trei ori mai mică la număr de cât cea turcească să aibă în fața ei trupe torcești slăbite, împărțite.

Primele știri despre aceste încăierări n'au sosit la cunoștința centrelor europene decât abia Sâmbătă dimineața, 10 c., astfel că le-am aflat și noi numai din foile de seară, apărute în aceea zi. În primul moment ele au produs, cum lesne se înțelege, nu puțin teamă de iabucirea adevăratului răzbel între Turcia și Grecia, dar' deja Duminecă după amiază, și mai mult încă Luni, în urma deșilor din centrele Europei, ear' mai ales a celor din Atena, teama a scăzut binisor și bursile s'nt pe deplin liniștite. Eată unele din aceste deșe:

Atena, 10 Aprilie, 8 1/2 ore seară. După cele mai nouș știri luate dintre trupele grecești și turcești au fost sistate, după-că din ambele părți s'au dat deslușirile de lipsă. Guvernul grecesc a trimis trupelor de pe graniță cele mai severe porunci, a se abține dela ori-ce ostilitate. Svonurile cele mai aventuroase circula în oraș.

Berlin, 10 Aprilie. Azi înainte de amiază, cercurile de regulă bine informate de aici, n'au vrut să atribue încăierării de pe granița tesalo-macedoneană nici o importanță politică deosebită.

National Zeitung scrie, că încăierarea trupelor turcești cu bandele grecești s'nt poate începutul celei mai bune rezolvări a chestiunii crețene, de oare-ce Grecii odată cu capul voesc se mănă o sfântă de bătaie. Pentru localizarea conflictului s'au îngrijit îndestul factorii competenți.

Kölnische Zeitung, blamând tare îndrăjirea Grecilor, zice între altele: Germania va renunța la conlucrarea cu trupe întru restabilirea liniștii, dar' prin mijloace diplomatice își va da toate silințele, ca Grecia să nu tragă nici un folos din portarea sa criminală.

Deșele sosite aci ieri seară, 12 c., sună:

Paris. Ziarul Le Journal anuță din Atena: Popoarațiunea extrem iritată, acuză pe regele și pe miniștri, că au jucat comedie, arangând pregătirile de război numai așa pentru ochii lumii, și numai singurul ministru al marinei vrea în serios războiul.

Paris. Ziarul Matin declară, că năpădirea insurgenților greci în Macedonia este numai continuarea politicii de până acum a Greciei, de oare-ce un război regulat ar fi prea periculos. Totodată Grecia voeste să facă a se crede, că e decisă să meargă până la extrem, de aceia împinge înainte pe insurgenți. Toată treaba nu e decât mijloc de intimidare.

Constantinopol. Circulă svonuri sigure, că comandantul suprem al trupelor turcești din Macedonia, Edhem-pașa a căpătat ordin să înainteze spre Larissa.

Atena. S'au dat cele mai severe porunci, spre a evita ori-ce conflict cu trupele neregulate de pe graniță. Guvernul ad-mite, că situația e foarte periculoasă.

De altfel în anul 1886, când precum ținem încă în bună memorie, Grecia mobilisase flota sa și armata în contra Turciei, încă se întempleră mai multe asemenea încăierări și

Se fac legi, se fac chiar prea multe, dar' aceste legi violează legile naturale, în loc de a se inspira din ele. Atunci e ca și cum am legisla în contra atracțiunii universale, ca și cum am edicta pedeșe în contra mării agitate, în contra crivăului ori uraganului, care suflă și răstoarnă tot ce tatănește în cale-i.

Legislațiunea parlamentară este pentru criza socială, ceea-ce e arta aplicată la străzi pentru igienă publică: pudră de orez pe o cangrenă; ea poate să ascundă pe un moment rana, care roade; dar' n'o vindecă.

Ce se mai așteaptă pentru a arde cangrena cu fier roșu?

Nimenia nu mai are scusă de a nu cunoaște cauza răului. Lumină s'a făcut. Ca să n'o vedem trebuie să închidem ochii, ori să ni-i astupăm de bună voie.

Lumea antică, cu superstițiile-i sângeroase, ne provoacă mila. Darwinismul social cu al său „laissez faire, laissez passer”, ne apare ca o monstruositate. Se poate prezice fără teamă de a ne înșela, că toată organizația noastră socială, care tinde la degenerarea speciei, va inspira într-o zi milă străne-poților nostri, dacă umanitatea, reculegându-se va parveni pe cale pacifică, sau altminterlea, se șteargă pericolul ce o amenință cu extincțiunea.

Nu, nu se va admite, nu se va pute pricepe în secolele viitoare, cum un individ a putut să se considere fericit alături de alți indivizi cari suferau!

Rosmarin.

totuși războiul n'a rezultat din ele. Atunci patru ofițeri, cari luaseră parte la astfel de încăierări, au fost degradați și pedeșiți pentru călcarea disciplinei, ear' din altă parte 300 prizonieri duș la Salonicchi. Pentru a pune în sfârșit capăt primejdiei iminente, puterile la 7 Maiu au pus blocada de-alungul tuturor coastelor răsăritene ale Greciei dela cap Mala (în Sud), până la cap Colonna (în Nord) cuprinzând întreaga peninsula Eubaea cu portul de Corint. Deja la 30 Maiu guvernul grecesc a dat ordin de demobilizare.

Chestiuni bisericesti.

Din diecesa Orăzii-mari.

— Reflecțiuni la broșura „Chestiuni bisericesti” de un preot român gr-cat.

(Urmare).

Preoții și negoțul.

Stimatul coleg al meu, pe semne cunoaște mai bine agendele oficiului profesoral decât cele ale oficiului parohial, pentru-că alături de el n'ar risca învinuirea, că preoția rurală, afară de Dumineci și sărbători, toată săptămâna își lucră sie-și, ori e în funcțiune preoțești de unde fi vine stola. Dacă preoția rurală într-adevăr n'are mai mult de a face, numai acestea spuse aci de autorul broșurii, atunci un preot ar ajunge așa pe rând, pentru 3—4 parochii, pentru-că funcțiunile stolari, poate că nu se vor îngâmădi ele toate pe una și aceeași zi, ear' în acest cas, numărul preoților foarte mult s'ar pute reduce. Până când rămâne lucrul cu parochiile așa după cum stă el azi, nu mă mir că unii preoți au timp să meargă cu nuci, ori cu mere chiar și până la Seghedin!

Mă rămașese că stimatul coleg al meu nu a văzut încă ce treburi se săvârșesc în atari parochii, unde bietul preot necesitat este să-și petreacă Duminecile mergând cu poame sau nuci fie și numai până la Oradea-mare, ca să nu vorbesc despre alte locuri mai îndepărtate? Ear' de a văzut, atunci a scăpat din vedere că prin acelea parochii, conducătorul poporului e Itzig ear' nu preotul respectiv. Bietul popor în zi de sărbătoare se regresează cum poate, dacă nu la biserică atunci de bună seamă în birt.

Nu spun poveste domnului meu, că în atari parochii, nu comuna, ci pretorele și cu jdanul comunei pun jude pe cine ei vor. Acolo preotul, și când e acasă, e zero.

Chiar și din cele puține zise mai dinainte încă mă pot simți îndreptățit a spune, că nu pot primi nici pentru un preot român exemplul pus înaintea ochilor cu faptul trist, pe care împinsă de cea mai mare necesitate o face preoția gr-or. ori luându-o la drum cu poame și cu alți articli de economie până Dumnezeu știe unde.

Ce ar zice profesorii nostri, când în loc de o subsistență onorifică, i-am sfătui ca să se ajutore la cas de lipsă întocmai, ca și colegii domniei lor dela gimnasiul din Gherla? Pentru-că în urma urmelor, și la comerțul de piei, tot oameni se recer...

Oare nu era mai potrivit, ca stimatul coleg al meu să facă deducțiune dela mai mare la mai mic, și nu viceversa?

Înțeleg aci salaritul preoților. Pută să zică: preoția rurală unită, atunci ar pute locra mai cu îndemână în viața sufletească a credincioșilor săi, când ea s'ar bucura de acelea drepturi, de acelea privilegii și bună-tăți, de cari se bucură preoția latină. Ear' frații nostri gr-or, dacă nu de mai mult, barem de atita de s'ar pute bucura prin locurile cele de tot slabe, de cât se bucură ai noștri preoți în pirochiile slabe la noi, și atunci ar mai fi ceva și de poporul românesc; n'ar fi toata povara în căra lui, ear' când ar fi școala îi-le er răsplăti acele greutăți fustit, folosindu-se impositele preoțești pentru scopuri școlare.

Adecă atunci ai vedea treaba creștinească, și lucru românesc, când preoția rurală de ambe confesiunile ar fi barem așa provăzută materialmente, ca densa să nu aibă a lupta zilnic pentru cele mai elementari postulate ale traiului său, ca să nu fie necesită în detrimentul reputațiunii preoțești, a se ocupa de atari lucruri și specule, cari unui mirean de rând îi pot servi de onoare și de laudă, dar' nici când unui preot, care, zi și noapte, studiu trebuie să facă din treburile oficiului său.

Să stăruim bravă preoție română! pe lângă bunul spirit al turmei încredințate păstoriei noastre sufletești, apoi ored că celelalte toate ni se vor adăuga nouă! (Va urma).

Aforisme politice.

— Una la zi. — Ochiul politicianului nechemat i-se pare fiecare trăsătură de șah în joc, ca și când ar fi sfârșitul jocului.

Bismarck.

APEL.

— Adresat inimilor bune românești. —

N'a fost destul, că în anul expirat în două rânduri grindina s'a vărsat peste satul Gichișul-de-sus și întreg hotarul, nimicind recolta, așa încât s'armanii oameni din toamnă și-au vândut vitele ce le-au rămas, și și-au cumpărat bucate. Am zis rămas, căci și vitele, cu deosebire viței de unu până la 2 ani de-a rândul au perit. Între porci a grasat boala de abia 20 din mai bine de 80 familii au avut grasuni pe Crăciun. Oile le-au dat din toamnă cu un preț de nimica, ear' care au rămas au perit și per acum. Începând de 2 săptămâni tot plouă și urmarea ploilor a fost lovitură și mai grea, care stoarce lacrimi din o hii privitorului. Începând de Duminecă dimineața preste 300 jugere, locul cel mai bun și frumos, s'au rășipit, făcându-se pentru totdeauna nefolosibil, cum: locuințele — case, grajduri, șuri și toate supraedificatiile economice, alor 9 familii, cari numai de 10 ani începea le-au fost ridicat. Toate sunt părăsite de locuitorii lor, fiind ei expuși celui mai mare pericol. Și când scriu acestea, rășipirea tot urmează, în pericol fiind încă 3 case. Comunicațiunea ne este imposibilă, chiar cu piciorarele e periculos. Vaete și suspine din toate părțile! Tot satul simte greaua lovitură. Întristare și miserie nedescriptibilă au cuprins pe toți locuitorii. Cele 9 familii se află în brațele celei mai sfâșietoare miserie și celei mai negre desperări, mai rău ca după un foc distrugător.

Facem deci călduros apel la inimile caritabile să vină în ajutorul nefericitorilor oameni din Gichișul-de-sus, cari au suferit atâtea daună, cari au rămas sub cerul liber, fără scut, fără adăpost și fără ajutor. Apelăm ca s'armanii la dragostea și mila tuturor Românilor, ca creștini la dotorința fiecărui creștin, ca oameni pacinici și buni la fiecare om, cum și la institutele noastre de credit și economie, să-și întindă obolul nefericitorilor oameni.

Eventualele ajutoare rog a se trimite la adresa subscrisului în Gichișul-de-sus (Felző-Gyékényes) posta ultimă: Dej (Déas) comit. Solnoc-Doboka, care le va distribui între cei nefericiți, dând răciocin despre sumele încurse.

Gichișul-de-sus la 6 Aprilie 1897.

David Deacu,

preot.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 73) se ocupă cu ultimele evenimente din Orient și face următoarele concluziuni:

„Multe sunt posibile, dar' și aceea e posibil încă, ca sorții războiului să fie mai favorabili Greciei, decât s'ar crede, având în vedere mai ales, că flota grecească stăpânește marea și că flota turcească se adă într-o stare desolată. Dacă însă va izbucni războiul turco-grecesc, nici monarhia noastră nu va pute să fie multă vreme spectator neutral, și după batalionul, care a mers în Creta, vor trebui să urmeze multe pentru a apăra poziția și interesele monarhiei în peninsula balcanică.”

Dreptatea (nr. 72) vorbește despre întâmplările din Austria, despre căderea liberalismului austriac, despre stările din Ungaria, unde „jidovimea domnește și liberalii, adică „puterea” sunt supușii ei” și zice:

„Domnirea politică a Jidovilor trebuie frântă, dacă vom să ne scăpăm de liberalism și dacă vom să ne desvolum în privința economiei atât națională, cât și individuală. Austria ne-a servit cu exemplu și putem spera și noi, că dacă ne vom lupta cu bărbăție, ca so va fini cu învingere din partea noastră. Trebuie să fim — pe lângă programul nostru național — și antisemiți cu trup cu suflet, însă nu de aceia, cari se născu în voim a vedea jidov, ci antisemiți așa ziși practici, ceea-ce nu poate fi lucru ilegal, căci rezultă din dreptul natural, care zice că se ne apărăm pe noi înșine.”

CRONICĂ

Sibiu, 13 Aprilie n. 1897

Iubileul Metropolitului Ciuper-covici. La 19 Octomvrie a. c. Metropolitul gr-or. român al Bucovinei, Arcadie Ciuper-covici, își va sărbia iubileul de 50 de ani, de când stă în serviciul preoțesc. Deja de acum se fac pregătiri, pentru-ca acest festiv incident să fie sărbat cu pompa cuvenită.

Din Paris ni-se scrie, că la 5 l. c. dl Teodor, stud. universitar român a ținut o interesantă conferință asupra chestiunii române. La conferință au existat mulți francezi.

Ioan Hannia. Familia răposatului veteran Ioan Hannia a dat următorul anunț funebrel: Ioan Hannia protopresbiter gr-or. director emer. al seminarului „Andreian”, asesor onorant al consistoriului arhiepiscopesc, asesor ordinar al consistoriului metropolitin, membru pe viață și membru în comitetul „Asociațiunii transilvane pentru literatura și

cultura poporului român, președinte al consiliului de administrație al institutului de credit și de economie „Albina”, membru al Direcțiunii băncii generale de asigurare „Transilvania” etc., astăzi la orele 12 din zi, împărțit cu sfintele taine, a adormit în domniul în al 80-lea an al etății și în al 50-lea an al profeției sale. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta Marți în 13 Aprilie din casa proprie, strada Ureului nr. 19 la 2 ore p. m. în cimitirul gr.-or. dela Poarta turnului Sibiu, în 11 Aprilie n. 1897.

Facina familială.

Necrolog. Subscriși cu inima afășiți de durere aducem la cunoștința tuturor neamurilor, amicilor și cunoscuților facerea din viață a iubitului și neuitatului nostru fiu și frate **Coriolan Nicolae Lințu**, care în etate de 6 ani 8 luni, după lungi și grele suferințe și-a dat în 30 Martie a. c. la 12 ore din zi nobilul său suflor în mâinile creatorului. Dormi lin scump îngrășat! Caransebeș, în 30 Martie 1897 Ioan Lințu, locotenent c. și reg. în pensiune și exactor diecesan, ca tată Livia Lințu, Florica Lințu și Victoria Lințu, ca surori. Maria Lințu, ca mamă.

La temniță. Ieri a intrat în temnița din Seghedin un nou oaspe român, dl. **Aurel Ciato**, iurist, osândit la 6 luni temniță pentru că ar fi agitat, printr-un toast. Dorim tinerului întemeiat curaj și tărie în suportarea patrioției osândite!

Atentat împotriva Monarchului. O știre senzatională se vestește din Viena. Alături, pe când M. Sa Monarchul nostru se reîntorcea cu trăsura la Burg-ul din Viena, un necunoscut a aruncat în trăsura o scrisoare. Poliția a deținut imediat pe necunoscut, care s'a dat de cavalier **Obolski** și a spus că are să facă importante comunicări despre un atentat, ce se planuește în Petersburg împotriva M. Sale Monarchului nostru. Pretinsul cavalier **Obolski** e ținut în arest.

Înmormântarea lui David Almășianu. Înmormântarea veteranului dascăl dela școalele române din Brașov, **David Almășianu**, a intrunit — scrie „Gaz. Trans.” — un public foarte numeros și ales. Prehodul s'a săvârșit în biserica S-lui Nicolae și după citirea evangheliei s'au ținut două frumoase discursuri funebre: unul de pe amvon, din partea preotului **Dr. V. Saftu**, care cu multă elocință a caracterizat trăsăturile fundamentale ale caracterului reștatului, arătând, că a fost unul din stejarii viguroși ai generației bătrâne, care s'a distins în toată viața sa prin iubirea de biserică, iubirea de neam și conștiința datoriei. În numele corpului profesoral a vorbit apoi dl. profesor **Nicolau Popea**, dând o iconă foarte succasă și mișcătoare a vieții bătrânului și iubitului coleg, ca dascăl credincios și devotat al poporului român, ca om și ca Român gata de a aduce jertfe pentru binele obșteșc național. În decursul prohodului celebrat de dl. protopop **Patric**, preotul **Saftu** și diaconul **Priscu**, a cântat corul tinerimei școlare, care a asistat întreagă, cu steagul școlii.

Alt furt de tablouri în Viena. Un nou furt de tablouri s'a încercat sepi-măna trecută în muzeul istoric al Vienei. Un paznic al muzeului a înșinuat la primărie, că la 8 Aprilie n., în orele de vizitat, un individ necunoscut a încercat să fure un tablou de Brandt, în preț de 500 fl. Hoțul scosese deja tabloul din ramă, dar se vede că tocmai atunci a fost conștient, de oare-ce tabloul a rămas acolo. Poliția crede, că și în cazul acesta a lucrat aceeași mână, care a comis furtul din galeria de tablouri a „Kunstverein”-ului din Viena.

Împăratul german la Viena. Împăratul **Wilhelm II.** va sosi la Viena în 21 Aprilie n., orele 11 a. m. la gara de Nord cu tren special. La gară vor fi de față și arhiepiscopii **Otto**, **Carol Ferdinand**, **Ludovic Victor**, **Iosif Ferdinand**, **Eriderio**, **Eugen** și **Reiner**. Ca adjuțanți pe lângă înaltul oaspe au fost designați prințul **Rudolf Lobkowitz**, comandantul corpului 4 de armată și al regimentului de infanterie nr. 34, numit după împăratul **Wilhelm II.**, colonelul **Emil Neuhold** și maiorul prinț **Schönburg Hartenstein**. Înaltul oaspe va locui în Burg. Din Viena va pleca de-a doua zi, seara la **Baden-Baden**, pentru o vânătoare de câteva zile.

Adoptare. Sântem rugați a face loc următoarelor șire: Contractul de adoptare — datat Deș la 9 Ianuarie a. c., legalizat prin notar public și aprobat și din partea sedrii orfanale prin hotărârea Nr. 420/1897 — încheiat între **Vasilu Mica** și soția n. **Ana Katona** locuitori și proprietari mari în Someș-Odorheia (Sălagiu) și văduva lui **Mihail Leményi** n. **Cristina Katona** locuitoare în Chirău — lângă Gherla, — ca mamă naturală și tutora legală a minorenei **Elena**, pentru adoptarea numitei — a fost întărit prin înaltul minister r. ung. de justiție în înaltul rescript dto 29 Martie a. c. nr. 4817. Totodată înaltul minister obligă pe baza contractului întărit din partea autorităților mai înainte — pe „**Elena Leményi**” fice adoptată a lui **Vasilu Mica** și soției n. **Ana Katona** pe venitor să poarte numele familiar „**Leményi** — **Mica**” și ordonează a se introduce astfel și în matriculă. Someșanul.

Luptă cu un nebul. În Viena a nebulit zilele acestea un lucrător de vre-o 35 de ani. L-a cuprins fără de veste o groaznică spasm de nebulie. Nefericitul a voit să-și ucidă femeia și pe cei trei copii, cari numai cu greu au putut scăpa de furia lui. Furibundul nebul abia a putut fi făcut inofensiv

de 6 polițiști și de trei îngrijitori de bolnavi, cari l-au legat și transportat la o casă de sănătate.

Aluminu în armata rusească. În echipamentul infanteriei rusești erau până acum câteva obiecte ponderoase (cești, păhare etc.), cari îngreunau mult mișcările soldaților. La ordin mai înalt, aceste obiecte vor fi înlocuite acum cu obiecte de aluminu, mult mai ușoare. Noușle obiecte vor fi cu peste jumătate de chlg. mai ușoare decât cele vechi.

La China, nu la Creta! În Constantinopol joacă până de prezent o societate franceză de vodeviluri, care a luat în repertoriul său și piesa „**Frumoasa Helena**” de Offenbach. În această piesă Paris cântă, într-o scenă: „**Sus, sus, la Creta, sus la Creta**”. Censura turcească — cu considerarea evenimentelor actuale — a schimbat frasa aceasta în: „**Sus, sus, la China, sus la China**”. Invențioasă și censura turcească, n'ai ce zice!

Nu cumpărați dela Jidovi! Primim imbușcătoarea veste, că bravii Români din comuna Codor, lângă Dej, s'au legat prin jurământ, ca de aci înainte să nu mai cumpere nimic nu numai dela Jidovul din sat, ci dela nici un Jidov. — Laudă și cinste Românilor din Codor!

Schimbare de tron în Mecklenburg-Schwerin. Marele principe din Mecklenburg-Schwerin, **Francisc Frideric III.**, a răposat repentin Sâmbătă, în Cannes. Puțin înainte de moartea sa a chemat la sine pe fiul său, moștenitorul de tron **Francisc Frideric**, care e încă minor. Fratele cel mai mic al răposatului mare principe, principele **Ioan Albrecht** a lăsat regenta. Răposatul va fi înmormântat în **Ludwigslust**, în mausoleul moștenitorului de tron **Elena Pavlovna**, răposată la 1893.

Francisc Frideric III. s'a născut în 19 Martie 1851. Domnia a luat-o în 15 Aprilie 1883, dela tatăl său. La 1879 a luat de soție pe marea ducesă rusească **Anastasia Mihajlovna**, dela care a avut trei copii. Dintre aceștia **Francisc Frideric**, moștenitorul, e răscut la 1882.

Deputat țeran. Noul parlament austriac își are și el „raritatea” sa, — un deputat țeran, **Sajer**, ales de țeranii poloni din Galiția. Interesantul deputat s'a făcut deja cunoscut publicului prin faptul, că la alegeri a fost arestat și abia la intervenirea parlamentului a fost pus pe picior liber. Zilele acestea **Sajer** a vizitat societatea economică din Viena, ai cărei membrii l-au primit cu mare însuflețire. Cu acest prilegiu țeranul, de altfel un om foarte inteligent, a povestit câteva date din viața sa. El e un simplu țeran din Galiția, școli mai înainte n'a cerșetat, ci e autodidact. În tinerețe a servit la ulani, unde a dus-o până la gradul de sergent major. Strămoșii lui au fost Svedieni. Unul dintre ei s'a așezat în Polonia pe vremea regelui polon **Ioan Casimir**, a luat de soție o poloneză și de atunci familia sa a trăit tot pe pământ polon.

Anticități în Bosnia. Museul regnicular din Bosnia și Hertegovina își continuă săpăturile, cari și până acum au dat prețioase date pentru cunoșterea trecutului țerii. Acum de curând s'au mai făcut două descoperiri arheologice interesante. Lângă **Usora** s'au aflat inscripții romane împăreștești și militare, cari dau importante lumiri asupra taberei române din acele ținuturi, tabăra compusă din cohorta I. din Belgia și cohorta I. din Britania. Ear în apropiere de **Neum** s'au sfiat morminte străvechi, al căror cuprins indignează la înființa grecească din evul vechiu. Direcția muzeului a trimis la ambele locuri câte un specialist, spre a studia și expeda descoperirile.

Iubileul reginei Victoria. În ziua morții ultimului rege englez, **Wilhelm IV.** adică în 20 Iunie, se vor implini 50 de ani dela urearea pe tron a reginei Victoria. Importantă aniversare va fi sărbătorită cu strălucite festivități din partea Englezilor. Dar căzând zua de 20 Iunie pe o Duminică, toată sărbătorile s'au amintat pe 21 și 22 Iunie. La 22 Iunie se va face pomposul conduct festiv lung de o milă engleză. Conductul, în frunte cu regina Victoria, va porni din palatul Buckingham la biserica Paul, unde se va celebra un mare serviciu divin. De aici conductul va trece prin Mansion-House, unde o deputație a cetățenilor din Londra va saluta pe regină, predându-i un album comemorativ. Conductul, la expresia dorință a reginei, se va reîntoarce prin suburbiul popularității mai sărace, pentru-a și aceasta să aibă prilegiu a se desfata admirându-l. Poporațiile tuturor coloniilor engleze vor fi reprezentate în conduct, se poate deci închipui cât de pitoresc și de variat va fi el. Milionari americani au dat sume fabuloase pentru câte un loc, de unde să poată privi conductul.

Rectificare. În nrul nostru de ieri s'a pus din eroare subscrierea (*Epoca*) la cronică: „*S'a resgândat*...” în loc de a se pune la cea următoare: „*Un duel între frați gemeni*”.

O comoară. În *Keoskmet* s'a făcut zilele acestea o descoperire interesantă. La dărîmarea unei case vechi, lucrătorii au aflat sub fundament 600 piese de bani de aur din secolul XVII, cari au în total o greutate de vre-un chlg. și jumătate. Descoperirea are o valoare de 5—6000 fl.

Știri mărunte. În *La Brosse*, comună franceză, s'a rupt în cursul liturghiei coperișul bisericii; 7 femei și 1 bărbat omorîți, 30 fete rănite. — Pe râul *Bega* s'a produs alături o violentă explozie în vaporul *Ordodi*; mașinistul și fochistul grav răniți, vaporul tare ruinat. — La *Zenta* se va ridica o statuie, în preț de 138 000 fl., prințului *Eugen de Savoia*, eroul luptei dela *Zenta*. — A totur furtului postal din *Genf* a fost prins în persoana unui ampoliat la tren.

ECONOMIE.

Sălagiana. După-cum ni-se scrie, interesul publicului românesc față de noaua bancă ce e a să înființa în Sălagiu (Jibou) a între-cut ori-ce așteptări. Sau subscris deja peste 1400 acțiuni. Adunerea constituantă a noului institut, pe cum s'a anunțat, se va ține la 4 Maiu, când acționarii vor avea să hotărască dacă nu ar fi oare să se mărească capitalul social? În vederea acestei împrejurări termenul de subscriere a acțiunilor s'a prolongit până la 25 I. a. Atragem atențiunea Românilor cu bani la acest fapt și le recomandăm să sprijinească cu toată căldura noul institut, care are menire de a face o mare acțiune economică în Sălagiu.

Exemplul „*Sălagianei*” trebuie să fie atrăgător și pentru alte ținuturi, unde se simte lipsa băncilor românești, de pildă în *Bihor*. Români din O-Mare ar fi timpul să se gândească mai serios la înființarea unei bănci.

Expoziție de galițe. În Bănat, dar cu deosebire în comit. *Torontal* prăsierea galițelor este înfloritoare și exportul a luat avânt imbușcător. Pentru ce a cunoaște soiurile mai bune de prăsilă și a le răspândi, reuniunea agronomică din comit. *Torontal* a hotărât să facă o expoziție de galițe de soiuri și de porumbi, în *Becicherechul-Mare*. Expoziția se va deschide în 23 Maiu, la 10 ore din zi și va ține până în 25 Maiu. Români, cu deosebire cei din Bănat, ar trebui să se intereseze de aceasta expoziție.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

Prelegere publică în Brașov. Duminică a ținut conferență în sala gimnasiunii române din Brașov dl. prof. **Iosif Biaga**, vorbind despre „*Baza frumozului în dramă*”.

Conferențiarul — scrie „*Gaz. Trans.*” — a început prin a espune baza, pe care se de-svolță simțimintele plăcute și neplăcute în om. A arătat apoi, ce sînt, ce scop și reson au simțimintele sensuale, morale, intelectuale și cele estetice. Simțimintele estetice se produc în sufletul omeneșc în urma impresiunilor, ce-l vin dela produsele de artă. Care e baza artei? E frumozul din lumea reală. Ce e frumoz în lumea reală? Ce are importanță pentru existența, problema și progresul nostru? Cum apreciem noi ce e frumoz și peste tot ce ne place din lumea reală? Toate aceste chestiuni le probă conferențiarul pe baza reproducerii ideilor, demonstrându-le cu exemple. Nu toate lucrurile din lumea reală ne plac la fel. Nu, căci există frumoz sublim, frumoz simplu și comic. Arată ce sînt, cum ne impresionează și ce fel de simțiminte ne produc fie-care din aceste forme ale frumozului.

Tocmai apoi la artă, arătând ce e frumozul de artă și arta peste tot. Artă este reproducerea frumozului din lumea reală, sensibilizat și idealizat. Ce deosebire e în felul cum ne impresionează unul și altul? Ce e sensibilizarea frumozului? Cum s'au născut mai multe feluri de artă? Ce lucrare a minții e idealizarea? Ce e sublimul de artă? Frumozul simplu de artă? Comical de artă? Ce e drama? Obiectul ei? Cum în tragedie e baza sublimul, în drama proprie frumozul simplu și în comedia comical.

Prin o espunere verbală clară și ușoară, ilustrată cu numeroase exemple din viață practică a fie-cărui, conferențiarul — zice „*Gaz. Trans.*” — a isbit să țină în încordată atențiune pe ascultători, făcând ca conferența sa să fie succasă și interesantă.

Di Emil Picot, savantul filoroman din Paris, ni-se scrie că a fost foarte greu morbos, dar acum s'a făcut mai bine. În timpul din urmă dl. **Picot** a fost ales membru al academiei numită „*Belles Lettres*”.

Predice și cântări la morți. La tipografia „*Aurora*”, A. Todoran din Gherla a apărut:

Predice pentru Duminicile de preste an, compuse și elucrate după Catechismul lui Decharbe de **Vasilu Criste**, preotul S. Giurtelecului și al Lompertului. Tomul II. Dela Duminică a XI. după Sf. Rusalii până la Duminică Vameșului. Aprobat prin ven. ordinat gr.-com. de Gherla. Prețul unui exemplar 80 cr.

— **Bocete adecă cântări la morți**, adunate de **Ioan Pop Reteganul**. Prețul 40 cr.

Bibliografie.

„**Naționalitatea**”. Societatea noastră „**Tipografia**” a scos într-o elegantă broșură interesantul studiu de **Max Nordau** despre „**Naționalitate**”. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri; limbajul frumos, în care „**Rosmarin**” al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în „**Tribuna**” s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai, ca interesele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână res-firite prin atâția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a implinit-o „**Tipografia**” când a retipărit articolul din „**Tribuna**” în broșura de față. În estensiune de 40 pagini, tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „**Tipografie**” soc. pe acțiuni în Sibiu.

„**Anunț literar**”. Primim următorul avis: În timpul cel mai scurt pun la tipar un volum de povești populare, constător din vre-o 60 povești și snoave. Opl va da cam 25—30 coale tipărite, în formatul vol. I. tip. La 1886 și al vol. II. tip. la 1895. Din lipsa speselor de tipar însă nu-l pot da tipărire până voi fi asigurat de acele spese. Rog deci, pe cei-ce vor a avea poveștile mele, se binevoască a se abona cu grăbire. Prețul unui ex. de 1 fl. 75 cr. (5 lei noi) este a se trimite autorului-editor. **Ioan P. Reteganul** în Retteg. (Transilvania.)

Economie politică. A apărut tocmai acum: *Studii de economie politică și finanțe*: cuprinzând pe lângă expunerea elementelor științei, analiza legilor, așezămintelor și intereselor economice și finanțare românești de **Nicolae Ildieru**, directorul școlii comerciale de gradul I. din București. Volumul II. Editura librăriei Carol Müller. — Un mare volum de 330 pag. 8°, costă 4 lei.

Călimdarul zilei.

14 Aprilie n. 1897.

Julian: Cuv. Păr. Tîl.

Gregorian: Tiburtiu.

Soarele: răsare 5.29, apune 6.31 m.

Sosii în Sibiu.

În 13 Aprilie n. 1897.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”. A. Slimak, major din Arad. Forget, căpitan și Szabo, locotenent din Brașov, D. Albert, propri tar din Ludoș. Eisenberger comerciant din Orăștie, P. Lipty și A. Czako, profesori. S. Heim, Szesztay, E. Biliczay, Rösner, Gross-schmidt, I. Bens, G. Tischer, M. Halász și G. Frisch din Budapesta, voiajiori.

Hotel „*Neurierer*”. I. Blau, L. Zintz, F. Binder și I. Schwender din Viena, V. Bihvali din Eger și A. Drexler din Bereszszasz, toți voiajiori. D. Szép, econom, A. Csizsiovits, inginer din Raab. L. Talamini din Apoldul-sup. A. Schreiber din Seliște, F. Schmidt din Mediaș și V. Schnell, din Sas-Szebeș, privatieri. I. Bayer, și M. Schwarz, din Arad. F. Szalassy, voiajiori din V-Hunyad. Verner din Deva, neguțător. I. Birnbaum din Misko cz. A. Müller din Lugoj.

Hotel „*Melzer*”. O. Smigelsky, prof. din Elisabetopole. W. Slatter, privatier din Șeica-mare. Sabithiel, Kersey, I. Reichardt, G. Meslényi, Wagner. I. Schwarz, E. Sajó, Gally, G. Zayzon și B. Raskai, toți voiajiori, din Bupapesta.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 12 Apr. n. 1897.

Săminte	Qualitatea per Zent.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Qualitatea per Zent.	Prețul per 100 chilo dela până
Grân				
Băntănesc vechiu	75	—	76	7.55
Grân dela Tisa	75	—	76	7.60
Grân „Pesta”	75	—	76	7.65
Grân de Alba-Reg.	75	—	76	7.65
Grân de Bacsos	75	—	76	7.65
Grân ung. de Nord	75	—	76	7.75
Săminte, vechi ori noue				
Săcară		70—72	6.15	6.20
Orz	de nutreț	60—62	4.25	4.55
Orz	de vînare	62—64	5.20	6
Orz	de bera	64—66	5.55	6.31
Orz	de altă bera	66—68	5.85	6.31
Cucurus (porumb)	băntănesc	—	8.60	3.65
Meiu	de altă bera	—	3.45	3.55
Hrișcă	—	—	4.60	5
Grân	Sept.-Oct.	6.88	6.90	
Cucurus	Mart.-Apr.	7.44	7.46	
Orz	Maiu-Iun.	8.38	8.40	
Orz	Iulie-Aug.	—	—	
Orz	Mart.-Apr.	5.87	5.89	
Orz	Oct.	—	—	
Produse diverse				
Săm. de trif.	Lucernă angurască	42.—	48.—	
Orz	roșie	25.—	28.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	55.—	55.60	
Slănină	dela țeară	—	—	
Său	afumată	56.—	57.—	
Prunc	—	—	—	
Licitar	slăvona, nou	22.25	22.75	
Miere	băntănescă	—	—	
Ceară	brută	—	—	
	galbină străcurată de Rosenau	—	—	
Spirit				
	Bani			
Brut, pentru raclnicie		14.75	15.—	
Rafinat, pentru comercianți mari		52.50	53.—	
Brut, „		50.50	51.—	

Cursul pieții din Sibiu.

Din 13 Aprilie n. 1897.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.45	vînd. 9.50
Lire turcești	„	10.55	„ 10.60
Imperiali	„	9.48	„ 9.52
Ruble rusești 100 a	„	126.—	„ 127.—
Galbeni	„	5.60	„ 5.66
Napoleon-d'ori	„	9.47	„ 9.52
„ (rusești)	„	9.45	„ 9.50

Bursa de Budapesta.

Din 12 Aprilie n. 1897.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ „ 4%	121.90	—
„ „ val. cor. 4%	99.51	—
Împrumutul căilor ferate ung.	123.25	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	103.—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	121.0	—
Bonuri rurale ung.	57.—	—
„ croate-slavoane	97.—	—
Obligațiunile desp. regalilor	101.35	—
Împrumut cu premiu ung.	158.60	—
Locuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.80	—
Renta de hărtie austriacă	100.50	—
„ de argint austriacă	193.40	—
„ de aur austriacă	192.76	—
Locurile austriace din 1860	155.—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	194.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ „ „ aust.	—	—
Scrisuri fonciare ale institutiilor de credit și economice „Albica”	101.75	—
Argintul	—	—
Galbeni împărețești	5.4	—
Napoleon-d'ori	9.53	—
Mărci 100 imp. germane	58.87	—
London 10 Livres sterlingi	119.90	—

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcășlan**. Proprietar: Pentru „**Tipografia**”, societate pe acțiuni: **V. H. Drassand**.

Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

— Deposit general pentru Sibiu și jur. —

Avis fumătorilor de țigarete!

Hărtia de țigarete „**CLUB**” este cea mai bună, mai fină, și totuși cea mai tare hărtie de țigarete.

Total liberă de glicerină.

Se poate căpeta pretutindenea.

În pachetare patentată costă 3 cr. — În pachet comun „**Club exquisit**” 2 cr.

NB. Din aceeași hărtie se prepară și plăcintele tuburi pentru țigarete.

O șatulă cu 100 de tuburi costă 18 cr.

La vînzări în mare și mai ales traficantilor se dă mare rabat.

→ Marca de apărare e: Un domn cu ochelari, fumând țigareta.

Deposit general pentru Sibiu și jur (vînzare în mic și mare) la

Librăria societății pe acțiuni

De oare-ce eu toate mărfurile le vând exclusiv numai pe lângă solveire în număr, și prin aceasta prețurile se ieftinesc într'un mod însemnat și ajung și eu la oare-care profit, așadar de azi începând voi lăsa să se îmbucure cu adevărat fiecare cumpărător al mărfurilor liferate de casa mea cu prețuri moderate și însoțite de oare-care profituri, și anume fără ori-ce reclamă mai departe

PE LÂNGĂ ORI-CE PREȚ! VÂNZAREA TOTALĂ

a vinde articoli din depositul meu grandios sortat ș. a.

haine de bărbați și copii

producție proprie.

ghete pentru dame și domni, oravate, pălării și corturi p. t. publicului, și sigur, că ori-cine va fi îndestulit în toată direcțiunea. Tot cu această intențiune îngrijesc cu deosebire și de

atelierul meu grandios de croitorie

care stă sub conducerea unui croitor versat și expert, este provăzută cu o mulțime de stoffe din țeri interne și externe, din lână de oaie și garantată veritabile, unde de acum încolo voi primi pe lângă cele mai ieftine prețuri

comande după măsuri

pe lângă o efectuare în termen de 24 ore.

Ar fi de dorit, ca preastimatul public, în interesul său să-și câștige cât mai curând o convingere faptică despre depositul meu de croitorie din nou aranjat, precum și despre solidaritatea și ieftinătatea marfei servită.

Observ, că sînt aplicat a da articolele din depositul meu și pe lângă plată în rate și condițiuni favorabile.

[1134] 2-4

Cu toată stima

Isak Ascher,

Atelier de croitorie deposit de haine, gata pentru domni și copii.
Strada Cîsnădiei nr. 4-6. SIBIU. Palatul comandai de corp.

Publicare.

Pe islazul comun, bisericesc și comunal din Noul-săsesc, care are o extindere de 1300 jugere catastrale, și e bine provăzută cu apă, mai sînt 60 de locuri goale de pășunat, cari se dau cu câte 5 fl. v. a. A se însinua la [1153] 2-2
Noul-săsesc, 8 Aprilie 1897.

Presviterul evanghelic.

Se caută

pentru România

două bucătăreșe;

a se adresa strada Cîsnădiei nr. 16, etagiul II. Sibiu (Nagyszeben).

[1170] 1-2

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

Tabloul condamnaților

în

PROCESUL MEMORANDULUI.

Cu 3 fl.

Văpsirea chimică e superfluă!

Ori-cine poate văpsi acasă, în 10 minute, cămeși și haine, în ori-ce culoare.

Invențiune epocală! 500% economisare!

Cea mai nouă invențiune engleză

pentru văpsirea de casă

MAYPOLE SOAP

Săpun văpsitor englezesc văpsește în ori-ce culoare și nuanță.

În decurs de 15 minute fie-cine poate cu nițică apă feartă și cu acest săpun văpsitor, se curățe și văpsească haine, bluze, perdeli, ba-tista, mănșii de mătășă și de ață, cămeși, ciorapi, cravate, stoffe de mătășă, panglici, dantele, atlas, catifea, pene de struț, pălării etc. etc. Nici pe mâni, nici pe vase nu rămâne nici o urmă de văpsală. Se poate spăla și nu perde din culoare. Toate hainele le înțește și modernizează. E scut de materii veninoase și nu ruinează materialul. Costă 40 cr. bucata, (de culoare neagră 50 cr.), cu care se poate văpsi o toaletă întreagă. Fie-care bucătă e provăzută cu o instrucțiune de folosință.

!!! Patentat în întreaga lume!!!

THE MAYPOLE COMPANY Ltd., LONDON.

Agentură generală:

Budapesta, Bálvány-utca nr. 5.

Depozit general la:

[778] 5-10

BRÜDER MÉRTEY, Budapesta, Váci-körút 20.

În Sibiu se capătă la: R. Krassovszky.

Stofe veritabile de Brünn.

6 bucată de 3-10 metri, destulă pentru un rind întreg pentru domni costă numai

fl. 3.10 din veritabilă lână bună
fl. 4.10 din veritabilă lână bună
fl. 4.80 din veritabilă lână bună
fl. 6.— din veritabilă lână mai bună
fl. 7.75 din veritabilă lână fină
fl. 9.— din veritabilă lână mai fină
fl. 10.50 din veritabilă lână foarte fină

lână curată de oaie.

O bucată pentru un rind negru de salon 10 fl.

Stofe pentru pardisii, loden, peruviene, doskings, stofe pentru oficioanții de stat ori de trenuri, cele mai fine kamgarnuri și cheviots etc. se expediază pe lângă prețurile de fabrică dela reala și prea cunoscută de solida [766] 14-24

Magazin de fabrică **Kiesel-Amhof în Brünn.**

Mustre gratis și franco. — Spedare conform mustrelor.

Spre observare! P. T. publicul se face atent, că stoffele se procură cu mult mai ieftin comandate direct, decât prin intervenirea comercianților. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stoffele pe lângă prețurile adevărate de fabrică fără adaugarea rabatului pentru croitori, care păgubește foarte mult mușterii privați.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.